

7. februar 2012
NST-400-00053

HØRING

Forslag til ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, lov om skove, lov om Natur- og Miljøklagenævnet og lov om vandløb (Ændring af Natur- og Miljøklagenævnets kompetence, digitalisering og præcisering af bræmmebestemmelse)

§ 1

I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret ved § 22 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, bekendtgørelse nr. 311 af 25. marts 2010, bekendtgørelse nr. 863 af 28. juni 2010, § 4 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, § 9 i lov nr. 1273 af 21. december 2011 og § 5 i lov nr. 1384 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 53, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”tilvejebringelse”: ”jf. §§ 27a-31”.
2. I § 53, stk. 1, nr. 3, indsættes efter ”tilvejebringelse”: ”, jf. §§ 42 a-45”.
3. I § 53 indsættes som stk. 2:
”Stk. 2. I sager omfattet af stk. 1, nr. 1 og 3, konstaterer klagenævnet, om der foreligger tilvejebringelsesmangler, men træffer ikke afgørelse om eventuelle konsekvenser heraf.”

§ 2

I lov om skove, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 24. september 2009, som ændret ved § 6 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 16 i lov nr. 341 af 27. april 2011 og § 19 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, indsættes som 2. punktum:

”Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om, at Natur- og Miljøklagenævnet i sager om klager over tilvejebringelsen af planerne konstaterer, om der foreligger tilvejebringelsesmangler, men ikke træffer afgørelse om eventuelle konsekvenser heraf.”

2. I § 60, stk. 1, og § 62, stk. 2, udgår ”§ 15, stk. 2,”.

§ 3

I lov nr. 483 af 11. maj 2010 om Natur- og Miljøklagenævnet, som ændret ved lov nr. 1608 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 6 indsættes kapitel 6 a:

” Kapitel 6 a. Digital klagesagsbehandling

§ 18 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation mellem Natur- og Miljøklagenævnet og førsteinstansen vedrørende sager, som er påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet, skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.”

§ 4

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret ved § 4 i lov nr. 1519 af 27. december 2009, § 5 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 293 af 11. april 2011 og § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 69, stk. 1, affattes således:

”Dyrkning, jordbehandling, plantning, jf. dog § 34, terrænændring, anbringelse af hegn, jf. dog § 29, og opførelse af bygværker i landzone må ikke foretages i en bræmme på 2 m langs åbne naturlige vandløb og søer. Det samme gælder langs kunstige vandløb og søer, der i vandplanen efter miljømålsloven enten skal opfylde miljømålet godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale. Bestemmelsen gælder dog ikke for isolerede søer under 100 m².”

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 2012.

Stk. 2. § 1, nr. 5, og § 2, nr. 1, har også virkning for sager, som er verserende i Natur- og Miljøklagenævnet ved lovens ikrafttræden.

§ 6

Loven gælder ikke for Grønland, men § 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning	3
1.1 Lovforslagets hovedindhold.....	3
1.2. Den overordnede baggrund for lovforslaget	4
2. Kompetencefordeling mellem miljøminister og klagenævn	4
2.1. Gældende ret	4
2.2. Miljøministeriets overvejelser.....	5
2.3. Den foreslåede ordning	5
3. Digital klagesagsbehandling	5
3.1. Gældende ret	5
3.2. Den foreslåede ordning	6
4. Præcisering af bræmmebestemmelse i vandløbsloven.....	6
4.1. Gældende ret	6
4.2. Den foreslåede ordning	6
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	6
5.1. De økonomiske og administrative konsekvenser for staten.....	6
5.2. De økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne og regionerne	7
5.3. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	7
5.4. De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne	7
6. De miljømæssige konsekvenser	7
7. Forholdet til EU-retten.	7
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	7
9. Sammenfattende skema.....	9

1. Indledning

1.1 Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder ændringer i klagereglerne i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder og lov om skove. Formålet er at understrege kompetencefordelingen mellem miljøministeren og Natur- og Miljøklagenævnet i sager om klager over de statslige vandplaner og Natura 2000-planer.

De gældende regler om klage over de statslige vand- og Natura 2000-planer indebærer, at Natur- og Miljøklagenævnet kan efterprøve og i yderste konsekvens underkende statslige planer, som er udstedt af miljøministeren som led i ministerens lovgivningskompetence, og som er sat i kraft ved bekendtgørelser.

Det foreslås, at Natur- og Miljøklagenævnet i sager om klager over de statslige vandplaner og Natura 2000-planer alene skal konstatere, hvorvidt der foreligger en tilvejebringelsesmangel, men at nævnet ikke skal have mulighed for at møde sådanne mangler med sanktioner som f.eks. hel eller

delvis ugyldighed. Det vil herefter være op til ministeren at beslutte om, og i givet fald hvilke initiativer evt. tilvejebringelsesmangler skal give anledning til.

Endvidere foreslås det, at miljøministeren i lov om Natur- og Miljøklagenævnet bemyndiges til at fastsætte regler om digital klagesagsbehandling på de lovområder, som er omfattet af Natur- og Miljøklagenævnets kompetence med henblik på fastsættelse af regler, som forpligter førsteinstanserne til at videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet via en elektronisk klageformular.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet), som blev sendt i høring den 2. december 2011.

Endelig foreslås en ændring af vandløbslovens bestemmelse om 2 m dyrkningsfri bræmme langs visse vandløb og søer, så det præciseres, at oprindeligt naturlige, nu rørlagte vandløb ikke har 2 m-bræmme.

1.2. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Som et blandt flere initiativer rettet mod klagesagsbehandlingen på natur- og miljøområdet blev den tidligere regering, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne som led i forhandlingerne om en finanslovsaftale for 2011 enige om at nedsætte et hurtigt arbejdende eksternt ekspertudvalg (det eksterne ekspertudvalg vedrørende klagesystemet på natur- og miljøområdet), der skulle forberede en samlet reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet.

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet), som blev sendt i høring den 2. december 2011] indeholder forslag til opfølgning på flere af udvalgets anbefalinger på kort sigt.

Forslaget om digital sagsbehandling er en opfølgning af ekspertudvalgets anbefaling om digital klageportal.

2. Kompetencefordeling mellem miljøminister og klagenævn

2.1. Gældende ret

De statslige vand- og Natura 2000-planer (herunder Natura 2000-skovplaner) kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Der kan klages over tilvejebringelsen. Muligheden for at klage over planernes indhold blev ophævet ved Grøn Vækst samleloven (Lov nr. 553 af 1. juni 2011).

Hvis nævnet vurderer, at tilvejebringelsen er mangelfuld, kan nævnet i yderste konsekvens træffe afgørelse om, at en plan er helt eller delvis ugyldig. Hermed kan et klagenævn ophæve statslige planer, som er vedtaget af miljøministeren og hvis mål og indsatsprogram som led i ministerens lovgivningskompetence er sat i kraft ved bekendtgørelse nr. 1114 af 25. november 2011 om ikrafttræden af målsætning og indsatsprogram i Natura 2000-planerne for planperiode 2010-2015 og bekendtgørelse nr. 1208 af 15. december 2011 om ikrafttræden af miljømål og indsatsprogrammer og prioriteringer m.v. i vandplanerne for planperiode 2010-2015.

2.2. Miljøministeriets overvejelser

Der kan stilles spørgsmålstegn ved, om et klagenævn bør kunne efterprøve – og dermed i yderste konsekvens underkende vand- og Natura 2000-planer, som udstedes af ministeren som led i ministerens lovgivningskompetence.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det bør være miljøministeren, som er ansvarlig for at foretage den afvejning af de forskellige hensyn til retssikkerhed over for natur- og miljøbeskyttelse og andre samfundsmæssige forhold, som vil være afgørende for, om eventuelle retlige mangler ved tilvejebringelsen af de statslige vand- og Natura 2000-planer skal have konsekvenser for planlægningen.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Natur- og Miljøklagenævnet i sager om klager over tilvejebringelsen af de statslige vand og Natura 2000-planer alene skal tage stilling til, om der foreligger en tilvejebringelsesmangel.

Forslaget indebærer, at det vil være op til miljøministeren at beslutte, om eventuelle tilvejebringelsesmangler skal have konsekvenser for planlægningen. Hermed opnås, at det bliver ministeren, som bliver ansvarlig for at foretage afvejningen af de forskellige hensyn til retssikkerhed og natur- og miljøbeskyttelse. Miljøministeren vil i denne afvejning kunne inddrage hensynet til, at det vil kunne medføre forsinkelser af miljøindsatsen, hvis planprocessen skal gå helt eller delvist om.

Endvidere foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte tilsvarende regler om klagenævnets kompetence i sager om klage over tilvejebringelsen af de statslige Natura 2000-skovplaner i bekendtgørelse nr. 1116 af 25. november 2011 om tilvejebringelse af Natura 2000-skovplanlægning.

Samtidig foreslås præciseret, at der med tilvejebringelsen menes de regler om annoncering, offentlig høring og frister for indsigelse, som følger af loven.

3. Digital klagesagsbehandling

Som opfølgning på ekspertudvalgets rapport om reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet arbejder Miljøministeriet på opfølgning på anbefalingen om digitalisering af klagesagsbehandlingen, herunder om etablering af en klageportal med Dankortbetaling af gebyrer og digital (interaktiv) vejledning. Det har hidtil været vurderingen, at initiativet ikke krævede lovændringer, idet det er lagt til grund, at det skulle være frivilligt at anvende klageportalen.

I forbindelse med arbejdet med udvikling af klageportalen, har Natur- og Miljøklagenævnet imidlertid vurderet, at der vil være store fordele forbundet med en ordning, hvor førsteinstanserne forpligtes til at indsende den fuldt oplyste klagesag til klagenævnet digitalt via en elektronisk klageformular.

3.1. Gældende ret

Det fremgår af gældende ret, at myndigheden skal sende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

I forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet) er fremsat forslag om, at alle klagesager fremover skal indsendes gennem førsteinstansen, der forpligtes til at overveje, om der er grundlag for at genoptage sagen.

Efter den foreslåede ordning skal førsteinstansen, hvis den vil fastholde sin afgørelse, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Ordningen stiller som noget nyt krav om, at førsteinstansen skal udarbejde en udtalelse med myndighedens bemærkninger til sagen og de enkelte klagepunkter.

Førsteinstanserne er i henhold til E-dagsaftalerne forpligtet til at kommunikere digitalt med klagenævnet og herunder til at indsende klager til nævnet digitalt. Dette udmøntes i dag typisk ved indsendelse fra 1. instanserne pr. e-mail. Dette tilsigtes med lovforslaget ændret til indsendelse via benyttelse af en klageformular på en klageportal (webportal).

3.2. Den foreslåede ordning

På baggrund af ekspertudvalgets anbefaling foreslås det at indsætte en bestemmelse i Lov om Natur- og Miljøklagenævnet, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler, der forpligter førsteinstanserne til at foretage digital klagesagsbehandling via en elektronisk klageformular.

Sigtet hermed er, at førsteinstanserne fremover skal indsende klagesagen ved benyttelse af en klageformular på en klageportal (Webportal).

4. Præcisering af bræmmebestemmelse i vandløbsloven

4.1. Gældende ret

Alle naturlige vandløb og søer og alle kunstige vandløb og søer, der skal opfylde miljømålene godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale, skal have 2 m-bræmme, hvis vandløbet eller søen er beliggende i landzone.

4.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede præcisering sikrer, at rørlagte vandløb ikke skal være forsynet med 2 m-bræmme uanset, om vandløbet er udpeget som kunstigt eller naturligt, herunder som stærkt modificeret.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. De økonomiske og administrative konsekvenser for staten

Forslaget om ændret kompetenceafgrænsning mellem klagenævnet og miljøministeren vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Forslaget om hjemmel til at fastsætte krav om anvendelse af digital klageformular vil ikke i sig selv have økonomiske og administrative konsekvenser. Krav om anvendelse af en digital klagesagsformular vurderes ikke at have konsekvenser for førsteinstanserne, men vil have positive administrative konsekvenser for Natur- og Miljøklagenævnet.

Forslaget om præcisering af vandløbslovens bræmmebestemmelse har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

5.2. De økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne og regionerne

Indsættelse af en hjemmel til at kræve indsendelse af klager via elektronisk klageformular vil ikke i sig selv have negative økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner som førsteinstans. Det er Natur- og Miljøklagenævnets nuværende vurdering, at det samlet set ikke vil være forbundet med negative økonomiske eller administrative konsekvenser for førsteinstanserne at anvende systemet. Den elektroniske klageformular skal ses som ændring af sagsgange, samtidig med at første instanserne på grund af etablering af en klageportal med digital (interaktiv) vejledning må forventes at modtage bedre oplyste sager faktisk fra klager og har mulighed for på en enkel måde at udarbejde bedre rettidigt oplyste sager til Natur- og Miljøklagenævnet. Det er aftalt med KL, at kommunerne inddrages tidligt i arbejdet mhp. den konkrete udformning af klageformular og samspil mellem digital systemer.

Forslaget om præcisering af vandløbslovens bræmmebestemmelse har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne og regionerne.

5.3. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ingen

5.4. De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen

6. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten.

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

3F - Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Affald Danmark, Akademiet for de tekniske videnskaber, Anvendt Kommunal Forskning (AKF), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, BatteriForeningen, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Benzinformandernes Fælles Repræsentation, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, Campingrådet, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD), Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO-industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Coop Danmark, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Danmarks Apotekerforening, Danmarks Cykel Union, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Miljøundersøgelser (DMU), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Turistråd (nu Visit Denmark), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Automobil Sports Union (DASU), Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Camping Union, Dansk Cyklist Forbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Erhverv, Dansk

ErhvervsFremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Metal, Dansk Mode og Textil, Dansk Navigatørforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Producentansvarssystem (DPA-System), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Dagblades Forening, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Mediers Forum, Danske Overfladebehandlere, Danske Regioner, Danske Råstoffer, Danske Specialmedier, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Datatilsynet, De Danske Skytteforeninger, DELTA, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dyr lægeforening, Det Danske Fjerkræraad, Det Økologiske Råd, Den Danske Nationalkomité for Geologi, DHI, Dyrenes Beskyttelse, DI – Organisation for Erhvervslivet, DONG Energy, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, elretur, Emballageindustrien, Energinet.dk, energi- og olieforum.dk, EnviNa, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Interaktive Medier (FDIM), Foreningen af Danske kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen Digitale Publicister, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Foreningen Ugeaviserne, Forsvarsministeriet, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FSR – Danske Revisorer, Genvindingsindustrien, Godkendt teknologisk Service (GTS), Grafisk Arbejdsgiverforening, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne Familier, Hedeselskabet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, HK Kommunal, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen IDA, International Transport Danmark (ITD), IT- og Telestyrelsen, Journalisthøjskolen, Justitsministeriet, Kalk- og Teglværksforeningen, Kirkeministeriet, KL, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi A/S, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Kyst, Land & Fjord, Københavns Universitet, Landdistrikternes Fællesråd, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, LO (Landsorganisationen i Danmark), Lægeforeningen, Lægemedielindustriforeningen (LIF), Mejeriforeningen, Miljøpartiet de Grønne, Ministeriet for by, bolig og landdistrikter, Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Mærsk Olie & Gas A/S, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerger, sekretariatet, Nationalpark Vadehavet, sekretariatet, Natur og Ungdom, NOAH, Novo Nordisk A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Peter Pagh, København Universitet, Plastindustrien, Realkreditforeningen, RenoSam, ReturBat, Rigspolitichefen, RUC (Roskilde Universitetscenter), Rådet for Større Badesikkerhed, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skovdyrkerforeningerne, Småskovforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Statsministeriet, Syddansk Universitet, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Uniscrap, Verdens Skove, WWF – Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Økonomi- og indenrigsministeriet, Ålborg Portland, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen økonomiske konsekvenser. Krav om anvendelse af en digital klagesagsformular vil have positive administrative konsekvenser for Natur- og Miljøklagenævnet	
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige konsekvenser	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Det følger af lovens § 53, nr. 1 og 3, at der kun kan klages over spørgsmål vedrørende tilvejebringelsen af de statslige vandplaner og Natura 2000-planer.

Det følger af bemærkningerne til L 165 2011, at det indebærer, at der for så vidt angår de statslige vandplaner og Natura 2000-planer kun kan klages over spørgsmål vedr. tilvejebringelse af planerne, altså om procedurereglerne i forbindelse med planernes tilvejebringelse er overholdt.

For at opnå parallelitet med formuleringen af bestemmelsens nr. 2 og 4 om klage over handleplanerne forslås det præciseret, at der med tilvejebringelsen menes de procedureregler, som følger af lovens §§ 27 a-31 for så vidt angår vandplanen og §§ 42 a-45 for så vidt angår Natura 2000-planerne, dvs. regler om annoncering, offentlig høring og frister for indsigelse.

For naturplanerne: offentlig høring, frist for indsigelser, evt. fornyet eller supplerende høring samt offentlig annoncering af de endelige planer med klagevejledning og oplysning om klagefrist

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke kan klages over planernes materielle indhold, men alene over evt. manglende overholdelse af procedurereglerne. Der kan eksempelvis ikke klages

over, at indholdet af en plan er utilstrækkeligt eller uhensigtsmæssigt, men hvis et element i en plan f.eks. ikke har været i høring som forudsat i lovens § 28, vil der kunne klages over dette spørgsmål.

Til nr. 3.

Efter miljømålslovens § 53, stk. 1, nr. 1 og 3, kan der klages over spørgsmål vedrørende tilvejebringelsen af de statslige vandplaner og Natura 2000-planer, jf. bemærkningerne til nr. 1 og 3. Der kan således kun klages over, om procedurereglerne i forbindelse med planernes tilvejebringelse er overholdt.

Med den foreslåede bestemmelse begrænses klagenævnets kompetence i disse sager om klager over tilvejebringelsen af vand- og Natura 2000-planerne efter miljømålsloven. Klagenævnet skal efter forslaget alene tage stilling til, om der foreligger en tilvejebringelsesmangel. Det er forudsat, at bestemmelserne i lov om Natur- og Miljøklagenævnet finder anvendelse på klagenævnets konstaterende udtalelse, selv om klagenævnet ikke tager stilling til den retlige konsekvens. På tilsvarende måde er det lagt til grund, at en klage til nævnet over tilvejebringelsen vil suspendere søgsmålsfristen i § 64.

Hvis klagenævnet konstaterer, at der foreligger en mangel, skal nævnet ikke som i de øvrige sager, som forelægges nævnet til afgørelse, træffe afgørelse om, hvad den retslige konsekvens af manglen skal være. Det vil herefter være op til miljøministeren at foretage en vurdering af betydningen af eventuelle fejl og en afvejning af hensynet til formålet med tilvejebringelsesreglerne over for de samfundsmæssige konsekvenser af at erklære planerne helt eller delvist ugyldige, med den virkning, at planprocessen skal gå helt eller delvist om. Miljøministeren vil i denne afvejning kunne inddrage hensynet til, at det vil kunne medføre forsinkelser af miljøindsatsen, hvis planprocessen skal gå helt eller delvist om.

Det overlades således til ministeren at beslutte eventuelle konsekvenser af mangler ved tilvejebringelsen. I sidste ende kan planerne indbringes for domstolene.

Til § 2

Til nr. 1

Reglerne om klage over Natura 2000-skovplanlægningen følger af bekendtgørelse nr. 1116 af 25. november 2011.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe udtrykkelig hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om begrænsning af klagenævnets kompetence i sager om klager over tilvejebringelsen af Natura 2000-skovplanen, som svarer til den foreslåede § 53, stk. 2, i miljømålsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2.

Efter de gældende bestemmelser kan miljøministerens afgørelser om Natura 2000-skovplaner påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Det fremgår endvidere af lovens § 16, stk. 1, at ministeren skal fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over Natura 2000-skovplaner til Natur- og

Miljøklagenævnet. Sådanne regler er for såvel Natura 2000-skovplaner som de statslige skovhandleplaner fastsat i bekendtgørelse nr. 1116 af 25. november 2011 om tilvejebringelse af Natura 2000-skovplanlægning. For Natura 2000-skovplanerne kan der efter en ændring af bekendtgørelsen om tilvejebringelse af Natura 2000-skovplanlægning som opfølgning på vedtagelsen lov nr. 553 af 1. juni 2011 (Grøn Vækst-samleloven) udelukkende klages over tilvejebringelsesmangler ved disse og ikke over deres indhold, som bygger på politiske beslutninger.

Da klagebestemmelserne efter § 16, stk. 1, fastsættes af ministeren ved bekendtgørelse, foreslås lovens § 60 og § 62 ændret, således at henvisningen til § 15, stk. 2, som vedrører planlægningens indhold udgår, hvorefter klagebestemmelserne og kredsen af klageberettigede fremover alene vil fremgå af bekendtgørelsen.

Til § 3

Forslaget er en opfølgning på anbefalingen i ekspertudvalgets rapport om reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet om digitalisering af klagesagsbehandlingen. Der er hensigten at etablere en klageportal med kreditkortbetaling af gebyrer og digital (interaktiv) vejledning. I den forbindelse er det hensigten at udnytte den foreslåede hjemmel til at fastsætte regler om, at førsteinstanserne skal indsende klagesager til Natur- og Miljøklagenævnet via en elektronisk klageformular.

Natur- og Miljøklagenævnet vurderer, at der vil være store fordele forbundet med en ordning, hvor førsteinstanserne forpligtes til at indsende den fuldt oplyste klagesag til klagenævnet digitalt via en elektronisk klageformular, da der hermed skabes sikkerhed for, at nævnet kan opnå de med klageportalen tilsigtede effektiviseringsgevinster.

I forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om jordforurening, lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven) og lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven) (Implementering af direktivet om industrielle emissioner, digitalt tilladelses-, godkendelses- og tilsynssystem, afgittringer ved ferskvandsdambrug og regulering af anvendelse af uorganisk gødning) er det foreslået at ændre og udvide de eksisterende bemyndigelser om digitalisering i miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven. Derudover foreslås nye bemyndigelser om digitalisering i jordforureningsloven og miljøskadeloven. Baggrunden for lovforslaget er, at der ønskes en yderligere digitalisering end det er muligt på nuværende tidspunkt inden for lovenes rammer.

Der vil også med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i Miljøbeskyttelseslovens § 79 a, husdyrgodkendelseslovens § 69, miljøskadelovens § 45 a og jordforureningslovens § 64 a, kunne fastsættes regler om digitalisering af klagesagsbehandlingen på disse lovområder. Det er hensigten, at Natur- og Miljøklagenævnet, idet omfang klagenævnet inddrages i det eller de digitale systemer, skal have adgang til at se alle relevante oplysninger i relation til klagesager, jf. bemærkningerne til Miljøbeskyttelseslovens § 79 a, stk. 6, som affattet i ovennævnte lovforslag. Miljøministeriet vil ved udnyttelsen af bemyndigelser for digitalisering på Natur- og Miljøklagenævnets område tage højde for, at digitale løsninger kan understøtte eller supplere hinanden.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede formulering af bestemmelsen er en præcisering af gældende ret, hvorefter alle naturlige vandløb og søer og alle kunstige vandløb og søer, der skal opfylde miljømålene godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale, skal have 2 m-bræmme, hvis vandløbet eller søen er beliggende i landzone.

Når præciseringen er fundet hensigtsmæssig, skyldes det, at den hidtidige formulering af bestemmelsen kunne forstås således, at rørlagte vandløb, der i vandplanen er udpeget som stærkt modificerede, skal være forsynet med 2 m-bræmme. Den foreslåede præcisering sikrer, at rørlagte vandløb ikke skal være forsynet med 2 m-bræmme uanset, om vandløbet er udpeget som kunstigt eller naturligt, herunder som stærkt modificeret.

De vandløb, der skal være forsynet 2 m-bræmme, er således alle åbne naturlige vandløb og kunstige vandløb, der i vandplanen skal opfylde miljømålet godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale, forudsat at vandløbet er beliggende i landzone. For søers vedkommende medfører bestemmelsen, at naturlige søer og kunstige søer målsat i vandplanen med godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale i landzone skal have 2 m-bræmme, såfremt søen er større end 100 m². Stærkt modificerede vandløb og søer er en delmængde af de naturlige vandløb og søer og fremgår således ikke specifikt af bestemmelsen.

Det følger af bestemmelsen, at vandløb og søer, der ikke skal være forsynet med 2 m-bræmmer, er kunstige og rørlagte vandløb og kunstige søer, der ikke er omfattet af miljømålet godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale i vandplanen. Det betyder, at fastsættelse af miljømål i vandplanen er afgørende for kravet om 2 m-bræmme for kunstige vandløb og søer, og et ændret miljømål kan medføre, at vandløbet eller søen bliver omfattet af bræmmebestemmelsen eller falder uden for bestemmelsen. Det er kommunalbestyrelsen, der som vandløbsmyndighed vurderer, om vandløb eller søer, der ikke er specifikt målsat i vandplanen, er naturlige eller kunstige.

Det bemærkes, at bestemmelsen om 2 m-bræmmer betragtes som erstatningsfri regulering, jf. Højesterets dom af 21. september 1998 (I 498/1996).

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den

Det er hensigten, at den foreslåede ændring af kompetencefordelingen mellem Natur- og Miljøklagenævnet og miljøministeren skal have virkning for alle de sager om klage over de statslige Natura 2000-planer og vandplaner, som er udstedt med ikrafttræden henholdsvis den 8. december 2011 og den 22. december 2011 som ikke er afgjort ved lovforslagets ikrafttræden. Det foreslås derfor, at § 1, nr. 3, og § 2, nr. 1, skal have virkning for alle klagesager, som er verserende i klagenævnet ved lovforslaget ikrafttræden.

Til § 6

Loven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, men den foreslåede ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet kan ligesom hovedloven sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning og med de nødvendige ændringer, der følger af de grønlandske forhold.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret ved § 22 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, bekendtgørelse nr. 311 af 25. marts 2010, bekendtgørelse nr. 863 af 28. juni 2010, § 4 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, § 9 i lov nr. 1273 af 21. december 2011 og § 5 i lov nr. 1384 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:
<p>§ 53. Afgørelser truffet efter følgende bestemmelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet:</p> <p>1) § 29, for så vidt angår vandplanens tilvejebringelse.</p> <p>2) § 31 c, for så vidt angår handleplanens indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 31 a-31 e.</p> <p>3) § 45, for så vidt angår Natura 2000-planens tilvejebringelse.</p> <p>4) § 46 c, for så vidt angår handleplanens indhold og tilvejebringelse, jf. §§ 46 a-46 e.</p>	<p>1. I § 53, <i>stk. 1, nr. 1</i>, indsættes efter ”tilvejebringelse”: ”jf. §§ 27a-31”.</p> <p>2. I § 53, <i>stk. 1, nr. 3</i>, indsættes efter ”tilvejebringelse”: ”, jf. §§ 42 a-45”.</p> <p>3. I § 53 indsættes som stk. 2: ”<i>Stk. 2.</i> I sager omfattet af stk. 1, nr. 1 og 3, konstaterer klagenævnet, om der foreligger tilvejebringelsesmangler, men træffer ikke afgørelse om eventuelle konsekvenser heraf.”</p>
	§ 2
§ 15. Som grundlag for planen efter § 14	I lov om skove, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 24.

<p>skal miljøministeren foretage en kortlægning af beliggenhed og bevaringsstatus for de naturtyper og levesteder for arter, der er nævnt i stk. 2.</p> <p><i>Stk.2.</i> I planen skal ministeren fastsætte de målsætninger, som er nødvendige for at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de naturtyper og arter, der er optaget på bilag I og II til EF-habitatdirektivet og bilag I til EF-fuglebeskyttelsesdirektivet, samt de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne.</p>	<p>september 2009, som ændret ved § 6 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 16 i lov nr. 341 af 27. april 2011 og § 19 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 16. Miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om proceduren for tilvejebringelse af de planer, der er nævnt i § 14, om planernes indhold samt om klage til Natur- og Miljøklagenævnet.</p> <p><i>Stk.2.</i> Planen revideres hvert 12. år.</p> <p><i>Stk.3.</i> Ministeren skal ændre en plan, der er udarbejdet efter § 14, hvis det viser sig nødvendigt for at opfylde forpligtelserne efter EF-habitatdirektivet.</p> <p><i>Stk.4.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at en plan efter § 14 sammen med tilsvarende planer tilvejebragt efter anden lovgivning og driftsplaner for offentligt ejede arealer eller lignende kan indgå i en sammenfattende Natura 2000-plan for et internationalt naturbeskyttelsesområde med henblik på at opfylde bevaringsmålsætningen for beskyttelsesområdet.</p> <p><i>Stk.5.</i> I regler fastsat efter stk. 1 kan ministeren fastsætte regler om offentlighedens inddragelse, herunder om, at inddragelse kan ske udelukkende digitalt.</p>	<p>1. I § 16, <i>stk. 1</i>, indsættes som 2. punktum:</p> <p>”Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om, at Natur- og Miljøklagenævnet i sager om klager over tilvejebringelsen af planerne konstaterer, om der foreligger tilvejebringelsesmangler, men ikke træffer afgørelse om eventuelle konsekvenser heraf.”</p>
<p>§ 60. Afgørelser efter § 4, § 6, § 7, stk. 2, § 13, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21, § 38, § 39 og § 51, stk. 2 og 3, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om</p>	<p>2. I § 60, <i>stk. 1</i>, og § 62, <i>stk. 2</i>, udgår ”§ 15, stk. 2,”.</p>

<p>Natur- og Miljøklagenævnet. <i>Stk.2.</i> Afgørelser efter kapitel 8 a, der er truffet af miljøministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren, jf. § 43, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.</p>	
<p>§ 62. Afgørelser, der kan påklages efter denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven, kan påklages af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) adressaten for afgørelsen og 2) enhver, 165) som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen. <p><i>Stk.2.</i> 166) Afgørelser, der er truffet efter denne lovs §§ 4 og 6, § 15, stk. 2, § 17, stk. 3, §§ 19-21 og 38, jf. § 11, stk. 1, samt vilkår fastsat for disse afgørelser efter § 39 kan endvidere påklages af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker, 2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, 3) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og 4) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen. 	<p>2. I § 60, stk. 1, og § 62, stk. 2, udgår ”§ 15, stk. 2,”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov nr. 483 af 11. maj 2010 om Natur- og Miljøklagenævnet, som ændret ved lov nr. 1608 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter kapitel 6 indsættes kapitel 6 a:</p>

	<p>” Kapitel 6 a. Digital klagesagsbehandling</p> <p>§ 18 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation mellem Natur- og Miljøklagenævnet og førsteinstansen vedrørende sager, som er påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret ved § 4 i lov nr. 1519 af 27. december 2009, § 5 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 293 af 11. april 2011 og § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 69. Dyrkning, jordbehandling, plantning, jf. dog § 34, terrænændring, anbringelse af hegn, jf. dog § 29, og opførelse af bygværker i landzone må i landzone ikke foretages i en bræmme på 2 m langs naturlige vandløb og søer eller vandløb og søer, der i vandplanen efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) mindst har miljømålet god tilstand eller godt økologisk potentiale. Bestemmelsen gælder dog ikke for isolerede søer under 100 m².</p>	<p>1. § 69, stk. 1, affattes således:</p> <p>”Dyrkning, jordbehandling, plantning, jf. dog § 34, terrænændring, anbringelse af hegn, jf. dog § 29, og opførelse af bygværker i landzone må ikke foretages i en bræmme på 2 m langs åbne naturlige vandløb og søer. Det samme gælder langs kunstige vandløb og søer, der i vandplanen efter miljømålsloven enten skal opfylde miljømålet godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale. Bestemmelsen gælder dog ikke for isolerede søer under 100 m².”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 2012. <i>Stk. 2.</i> § 1, nr. 3, og § 2, nr. 1, har også virkning for sager, som er verserende i Natur- og Miljøklagenævnet ved lovens ikrafttræden.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>Loven gælder ikke for Grønland, men § 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>
